

7.11.81

KOSEBASİ

Ergun Göze

NAZIM HİKMET İHANETİ

Bizim solcuların değişmez putlarından birisi de Nazım Hikmet'tir. Solcularımız derece derece, en hafifinden en koyu kızılına kadar birer Nazım Hikmet hayranıdır ve ellerinden geldiği kadar bir çok gafil kişiyi de Nazım Hikmet hayranı yapmak ve böylece avlamak isterler. Dikkat edilirse Türk ordusuna silâh çeken anarşist tasakların dillerinde Nazım'ın şiirleri gezmekte, basılan "eylem yuvalarında" Nazım'ın kitapları bulunmaktadır. Ellerinden gelse, edebiyat kitaplarına Nazım ve onun taklitçilerinden başkasını aldırmayacaklar. Türk tiyatrolarında Nazım'ın kokmuş eserlerini oynamak onlar için bir ayrı "eylem"dir.

Nazım'ın Türk ordusunu isyana teşvik eden, sonra Rusya'ya kaçan ve vatan haini olduğu için Türk vatandaşlığından iskat edilmiş bir bedbaht olduğunu gözlerden gizlemek yahut unutturmak için de daimâ tekrarladıkları bir lâf vardır: Nazım Türk şairidir. Ne büyük yalan. Bu yalanı yutturmak için ortaya sürdükleri bahane ise şudur: "Nazım Türkçe yazmıştır, o halde Türk şairidir". Halbuki herkes bilir ki Mevlâna'nın Farsça yazması onu Türk şairliğinden çıkarmayacağı gibi, Nazım'ı da Türkçe yazması Türk şairi sınıfına sokmaz. Yalnız lisan kâfi olsaydı, İngiliz casusu Lawrence, bir numaralı Arap dostu olurdu. Çünkü Araptan iyi Arapça bilirdi.

Aslolan ne yazdığıdır. Nasıl ki Mevlâna Farsça söylerken bile İslâm'ı, Türk'ü söylüyordu.. "Aslam Türktest egerci hindî güym" diyordu. Nazım da Türkçe şiirlerini Türk için yazmıyordu. Stalin için, Rusya için, Rus Komünist Partisi için ve Polonya'dan gelmiş ced'leri için yazıyordu.

LEHİSTAN MEKTUPLARI

*Sevgilim, dayı kızım, Memedimin anası
Dedelerimden biri, 1848 Polonya muhaciri
Belki o Varşova'ya güzel kadına, senin
İkizmişsin gibi benzeyişin bundandır
Belki ben bu yüzden böyle san bınkık
Böyle uzun boyluyum.
Oğlumuzun gözleri böyle kuzey mavisini
Belki de bu ova bu yüzden bana
Bizim ovaları hatırlatıyor
Yahut da bu yüzden bu Leh türküsü
İçimde derinde, yan aydınk
Uyuyan bir suyu kamlıdatıyor
Lehistan'dan gelmiş dedelerimizin biri
Gözlerinde karanlık yenilginin
Saçları al kana boyay
Uykusuz geceleri Borjenskinin
Bizimkilerine benzer olmalı.*

Görüldüğü gibi Nazım da Mevlâna'nın tersine "Gerçi Türkçe söylüyorsam da aslında ben Türk, hattâ Türkiyeli bile değilim" demektedir. O'nun Türkiye için yazdıkları Rus Komünist Partisi'nin emriyle ve Türk milletini kandırmak içindir. Zaten kendisi, sebebi yokken bile yalan söylediğini "Otobiyoğrafi" şiirinde itiraf etmiş bulunmaktadır. Sebepsiz yere yalan söyleyen komünist, partisinin emri ve menfaati sebebiyle yalan söylemez mi? Hem de tümen tümen...

Otobiyoğrafi şiirinden bazı parçaları alalım aşağıya
"Üç yaşındayken Halep'te bir paşanın torunuydum
Amma on dokuz yaşında Moskova'daki Komünist
Üniversitesi'nde talebeydim
Kırkdokuz yaşındayken yine Moskova'da parti
merkezinin misafiriyim (!)

Lenin'i sağken görmedim
1924'de Lenin'in tabutunun şeref nöbetçisiydim.
(Ne şeref, ne şeref)
1961 yılında Lenin'i (üst üste konuşmuş kitap)
mazolede ziyaret ettim.

Beni partimden ayırmak istediler
Olmadı".

İşte budur Nazım Hikmet. Ve Türk devletinin Resmî Gazetesi'nin 15.8.1951 tarihli nüshasında bu devlet onu şöylece tesbit ve tarif etmiştir: Komünist Nazım Hikmet."

İşte onu methedenler, kasıtlı üzerine düşenler, yutturmaya çalışanlar ne Türkçesi, ne sanatkarlığı için yapıyorlar bu işi. Onlar sadece Nazım Hikmet'in komünistliği için yapıyorlar bu sahtekarlığı. Maksatları sanatı, Türkçeyi değil, komünizmi korumak, sulamak, yeşertmek ve Nazım'ın yaptıklarını yapmaya hevesli bir çok mayasız zemin hazırlamaktır.

Nazım Hikmet Borjenski isimli bir bedbahtla uğraşmazdık biz de, eğer bu ihanet numarasıyla memleketimizin getirildiği uçurum kenarını bilmesek, görmesek yeniden tekrarlama niyetleri sezmesek, bundan ötürü vicdanımız titremese...

TDVİSAM
Kütüphanesi Arşivi
No 2E-2713

KOSEBASİ

Ergun Göze

21 OCAK 1921 10 KASIM 1980

21 Ocak 1921 günü Büyük Millet Meclisinde Mustafa Kemal Paşa komünizm ve Mustafa Suphi hakkında bir konuşma yapmaktaydı. Bir gizli celsede yapılan bu konuşmanın metni yakınlarda yayınlanmış bulunmaktadır. Şimdi bu konuşmadan bazı pasajları okuyucularımıza aktaracağım:
"Efendiler, bu iki esas (Millî hudutlar, millî istiklâl) üzerinde yürüyen insanlar, düşünen dimağlar bittabi komünizmin kuvvudatı (her türlü bağ) parçalayan esasları ile mutabakatta bulunamaz. Binaenaleyh heyeti aliyyenizin takip ettiği siyaset hiç bir vakitte komünistlik esasına müstenit değildir."

"Rusya dahilinde bu milletin soysuz, herhalde sersem bir takım evlâtları oralarda da serseriliklerine devam etmişlerdir. İşte bu serseriler bir iş yapmak hülyasına kapılarak zahiren memleketimize nafi olmak için Türkiye Komünist Fırkası diye bir fırka teşkil etmişler... Mustafa Suphi ve emsali bir hissi vatanperverane ile değil.. belki kendilerine para veren, himaye eden.. Moskovadaki prensip sahiplerine yaranmak için bir takım teşebbüsâtı serserininada bulunmuşlardır."

"Heyeti vekileniz...herhalde bu memlekette ve bu millet içinde komünizmin mahallî tatbik bulamayacağına kani idi ve kanidir...Bittabi bu gibi inkılabatın (devrimlerin) heyet-i umumiyye-i-milliyemiz tarafından derhal imha edileceğine mutmainiz (emimiz)."

"Binaenaleyh, komünizmin, memleketimiz için, icabı diniyemiz (dinimizin icapları) için gayrikabil-i kabul olduğunu anlatmak, yani efkâr-ı umumiyye-i milliyeye-i tenvir etmek en nafi (faydalı) bir çare olarak görülmüştür."

"Halk iştirakiyyün fırkası, doğrudan doğruya komünizmin mahiyetini gösterir fırkadır ve mevskul malûmata göre burada bulunan Rus sefarethanesi ile dahi tamamen hali temasta bulunuyorlar."

"Bittabi biz Ruslar komünist olduğu için onun aleyhinde bulunmuyoruz. Bize gayri kabili tatbik olduğu için esasat-ı diniye ve şeraiî hayatiyye ve içtimaiyyemizle gayri kabili telif bulduğundan olmaz diyoruz."

Mustafa Kemal Paşa bu konuşmayı 21 Ocak 1921 günü yapıyordu. Yani en sıkışık ve yardıma muhtaç olduğu ve bütün batı devletlerine karşı savaşta günlerinde. Batıda daha doğrusu Polatlıda Yunan, doğuda Rus vardı ve ufukta Türkiye lehine hareket etmesi düşünülebilecek ne Amerika vardı ne de Almanya. Amma bütün bu şartlarda da Mustafa Kemal, Kuvayı Milliyye rûhuna ve o günkü Meclisin millî vicdanın ebedî istikametini gösteren iradesine paralel olarak komünizmi reddediyordu. Rusya ile iyi münasibette bulunmak için "antikomünizm" yapmamak diye bir şart reddediyor ve hatta Rusya'ya bağlı serserileri kontrol için "aklı başında, mukaddesatı milliyeyi, icabı diniyeyi, şerai-i umumiyye-i millet ve devleti müdrük" insanlara bir göstermelik komünist partisi kurduyorlardı.

Ne var ki, sonradan komünistler, Mustafa Kemal Paşa'nın kalpâğının altına Lenin'in fotoğrafını ve Kemalizmin içine komünizmi saklayarak kültür gümrüğünden kaçırma uğraşmışlardır. Bunlar, bu ideoloji kaçaklığında başarılı da olmuşlardır. Eğer şu son yıllarda binlerce gencimiz katil, binlercesi de maktûl oldu ise sebeplerin en büyüğü bu ideolojik kaçaklıktır. Ondan sonra silah kaçaklığı gelir. Önce birincisini yapmasalardı, ikincisine müşteri bulamazlardı.

Bilhassa 1960'dan sonra şiddetlenen bu ideolojik kaçaklığın ilk merhalesinde bir ilericî yazarın sureti hak'tan görünerek "Türklük âleminin en büyük düşmanı komünistlikdir, her görüldüğü yerde ezilmelidir" sözünün Mustafa Kemal Paşa'ya ait olmadığını uzun uzadıya isbat etmeye çalıştım, böylece TCK'nın 141-142. maddelerinin hukukî değer kaybına uğramasını temin ettiği görülür.

Nitekim 1980 senesi 12 Eylül'ünden sonra ve Anayasa Mahkemesinin daha önceki bir başvurmayı reddetmiş olmasına rağmen Behice Boran davasında, Sıkıyönetim Mahkemesi Anayasa muallakta bulunmakla 141-142. maddelerin akibeti meçhul olduğundan "erteleme" kararı vermiş bulunmaktadır.

Neticede, komünist fikirler ortalığı kaplar ve sanki Mustafa Kemal "Türklük âleminin en büyük düşmanı faşizmdir", her görüldüğü yerde ezilmelidir" demiş gibi bir faşizm istisnası yaratılmıştır. Ve başlangıçta o kadar da başarılı olunmuştur ki Atatürk portresi diye aylarca Lenin'in resmini asıp cümle aleme yutturdular olmuştur.

Eğer, bu gün, bir anma değil de bir matem günü gibi yaşanmak isteniyorsa, o takdirde, komünistlerin bu oyununa nasıl gelindi onun matemini millî vicdan yaşmalıdır. Bunun muhasebesi yapılmalı ve bundan sonra bu ideolojik kalpazanlığın önlenmesi için gerekli olanlar yapılmalıdır.

KOSEBASİ

Ergun Göze

MIT DÜŞMANI BARO ZİHNİYETİ

İstanbul Barosunun başına çöreklenen zihniyetin iç yüzünü günlerdir burada vesikalarıyla açıklıyorum. Amma daha bitmedi. Terzi Fikri'nin dostu, Devlet Güvenlik Mahkemelerinin düşmanı, DİSK, TÖB-DER, POL-DER gibi teşekküllere "Demokratik kuruluş", milli iradeyle işbaşına gelmiş hükümetlere ise "Faşist hükümet" diyen bu Marksist zihniyetin Baroyu alet ederek yaptığı bir başka devlet düşmanlığını vesikalandırdım. Görülecektir ki, Baroyu ele geçirenler devletin MIT teşkilâtına ve bunun mensuplarına "cihad" ilân etmişlerdir. Hem şimdi sıkıyönetim tarafından kapatılmış ve mensupları adliyeye sevkedilmiş "Aydınlıklar"ı elele, Terzi Fikri ile elele, DİSK ile elele ne kadar kirli el varsa hepsiyle elele. Ve bu sabıkalı ellerin marifetlerine mani olmaya çalışan teşkilât ve mensuplarına karşı İstanbul Barosunca "cihad" açtırılmıştır.

Avukat Necdet Küçüktaşkınmer habisesinden bahsetmek istiyorum. Biliyorsunuz Aydınık diye bir gazete vardı, Çağaloğlu Pravdasının daha edepsizi... Hedef gösteriyor, "bu faşisttir diyor", komünist çeteler de emri infaz ediyorlardı. Şekerbank Genel Müdürü, eski MIT mensupları, Eyüp Özalkuş, Ticaret Bakanlığı Müsteşar Muavini Bülent Öztürkmen eski Birinci Şube Müdürü İlğz Aykutlu, Emekli Yarbay Cihaner Erdeniz, rahmetli Askeri Hakim Yaşar Değerli, başta İlhan Darendeli olmak üzere birçok vatansız MHP'li bu gazete tarafından hedef gösterildi, böylece ya ağır yaralandı, (Eyüp bey, Bülent Öztürkmen gibi) yahut şehit oldu. (İlhan Darendeli veya İlğz Aykutlu, Cihaner Erdeniz gibi.) İşte bu gazete MIT'i yıpratmak için MIT kaynaklı olduğu hissini veren haberler yaymaya itibar gösteriyordu. Hemen hepsi bölücü ve sabıkalı olan bu gazete mensupları bir ara MIT'te çalışmış ve şimdi avukatlıkla iştigal eden Necdet Öztaşkınmer'e giderek MIT hakkında bilgi vermesini aksi takdirde kendisi hakkında iftirada bulunup neşriyat yapacaklarını söylediler. Ve şerefli bir insan olan Avukat Necdet Taşkınmer onları reddedince hapse girmiş, ayla çıkmış aydınlıkçı militanlar "Bize işkence yaptın" diye hem neşriyat yaptılar hem Baroya şikâyet ettiler. Yani bu sefer bir avukatı, Barodaki yoldaşlarına hedef gösterdiler.

Barodaki bölücü yoldaşlar zaten böyle bir şey bekliyorlardı. Meyhanecinin şahidi bozacı derler ya. Bakınız kimler bu MIT mensubu hakkında şikâyetle bulunup, şahitlik edenler.

1) Aydoğan Büyükoğuz

Şafak Operasyonu adıyla bilinen Kürtçülük davasında. 5 Mayıs 1972'de tevkif, Anayasa Mahkemesinin Af Kanununun 5. maddesini iptal eden 2.7.1974 günkü kararı üzerine 16.7.1974'de serbest.

2) Gülşay Kurmaz.

Aynı davada 16.5.1974 tevkif, aynı ayla 16.7.1974 tahliye

3) Rıza Cenabi Nuhrat

25.4.1972 vicahen tevkif, aynı ayla 16.7.1974'de diğerleri gibi Ankara Askeri Cezaevinden tahliye.

4) Ferit İlsever

22.5.1972'de Kartal Cezaevinde tevkifli.

5) Celâl Üster

11.5.1972 tevkif tarihi, aynı ayla 16.7.1974'de Ankara Askeri Cezaevinden tahliye

6) Çiğdem Kömürçüoğlu

24.4.1972'de tevkif aynı ayla, aynı cezaevinden 16.7.1974'de tahliye.

Tam bizim Baro idarecilerinin aradığı şahitler. Bunlar bütün generallerimize de işkenceci, faşist demiyorlar mı?

Baromuzun Yönetim Kurulu şahlanmıştı, Avukat Necdet'i derhal Barodan çıkardı. Faruk Erem'in Barolar Birliği de bu kararı derhal tasdik etti. Fakat bir de Adalet Bakanlığı vardı. Kanunen bu kararları bakanlığın da tasdik gerektirdi fakat bakanlık Baronun bir marifetini tesbit etti.

Avukat Necdet'e kanunen 7 günlük müdafaa müddeti verilmesi gerekirken, insan hakları özgürlük şampiyonu Baromuz bu 7 günü zahir "MIT mensubunun bu kadar hakkı olmaz" diye 3 güne indirmişti. Bu yüzden bakanlık lehvan silme kararını bozdu. Bunun üzerine Apaydın ve toramanları tekrarlardılar marifetlerini, kanuni müddeti verdiler ve yine Avukat Necdet'i Barodan çıkardılar. Faruk Erem'in Barolar Birliği derhal bu kararı da tasdik etti ve karar yine Adalet Bakanlığına gitti. Ve Adalet Bakanlığı İstanbul Barosunun başındaki zihniyetin yeni bir marifetini tesbit etti. O marifet şu idi; Avukat Necdet kendisini müdafaa ederken, aleyhinde şahitlik yapanların dosyalarının Ankara Üç Numaralı Askeri Mahkemesinden celbedilerek nememen kişiler olduğunun anlaşılmasını istemişti. Amma Baro, sıkıyönetime de karşı idi, sıkıyönetim mahkemelerine de... Her halde, "böyle faşist mahkemelere ve dosyalarına" itibar edecek değildi. Nitekim etmedi... Amma bakanlık böylece Avukat Necdet'in müdafaa hakkının tahdit edildiğini anlayarak lehvan silme kararını tekrar bozdu. Bu bozma kararı aleyhine Apaydın ve toramanları Danıştay'a gittiler... Yani Avukat Necdet'in ekmeğini kesmeye, Rızıkna mani olmaya azmetmişlerdi... Diyeceksiniz ki... İşkence? O bir iddia... Amma bu iddia sahiplerinin hedef gösterdiklerinin sorgusuz sualsiz öldürüldükleri bir vakıa... İstanbul Barosu bu vakıa karşısında tımdı mı? Amma Avukat Necdet'in kabahati işkence yapmak değil vatansızlık yapmaktır, devleti korumaktır. Bu cezalandırılmaydı.

Bu adamın kanına ekmeğe doğranmalıydı. "Danıştay'a gittiler". Amma İstanbul Barosunun başındaki zihniyetin hiç bilmediği bir şey vardı ALLAH. Nitekim müddeti bir gün geçirdiler, 91. gün Danıştay'a gittiler. Danıştay bu müracaatı reddetti.

Avukat Necdet bugün yine avukattır. İstanbul Barosunun başına çöreklenen zihniyete rağmen, Apaydın ve toramanlarına rağmen.

Evet 6 bölücü Kürtçünün şikâyeti ise bir şerefli avukatı mesleğinden etmeyi "mani-i rızık olanın rızıkını Allah keser", hükümden korkmadan rızıkını kesmeyi göze alanlardan size şimdi bazılarını tanıyayım. Bir tanesi Avukat Turgut Kazan. Bu zatın sabıka kaydını vermişim 15 yıl ağır hapse mahkûm.

istiyorum. Biliyorsunuz Aydınık diye bir gazete vardı, Çağaloğlu Pravdasının daha edepsizi... Hedef gösteriyor, "bu faşisttir diyor", komünist çeteler de emri infaz ediyorlardı. Şekerbank Genel Müdürü, eski MIT mensupları, Eyüp Özalkuş, Ticaret Bakanlığı Müsteşar Muavini Bülent Öztürkmen eski Birinci Şube Müdürü İlğz Aykutlu, Emekli Yarbay Cihaner Erdeniz, rahmetli Askeri Hakim Yaşar Değerli, başta İlhan Darendeli olmak üzere birçok vatansız MHP'li bu gazete tarafından hedef gösterildi, böylece ya ağır yaralandı, (Eyüp bey, Bülent Öztürkmen gibi) yahut şehit oldu. (İlhan Darendeli veya İlğz Aykutlu, Cihaner Erdeniz gibi.) İşte bu gazete MIT'i yıpratmak için MIT kaynaklı olduğu hissini veren haberler yaymaya itibar gösteriyordu. Hemen hepsi bölücü ve sabıkalı olan bu gazete mensupları bir ara MIT'te çalışmış ve şimdi avukatlıkla iştigal eden Necdet Öztaşkınmer'e giderek MIT hakkında bilgi vermesini aksi takdirde kendisi hakkında iftirada bulunup neşriyat yapacaklarını söylediler. Ve şerefli bir insan olan Avukat Necdet Taşkınmer onları reddedince hapse girmiş, ayla çıkmış aydınlıkçı militanlar "Bize işkence yaptın" diye hem neşriyat yaptılar hem Baroya şikâyet ettiler. Yani bu sefer bir avukatı, Barodaki yoldaşlarına hedef gösterdiler.

Barodaki bölücü yoldaşlar zaten böyle bir şey bekliyorlardı. Meyhanecinin şahidi bozacı derler ya. Bakınız kimler bu MIT mensubu hakkında şikâyetle bulunup, şahitlik edenler.

1) Aydoğan Büyükoğuz

Şafak Operasyonu adıyla bilinen Kürtçülük davasında. 5 Mayıs 1972'de tevkif, Anayasa Mahkemesinin Af Kanununun 5. maddesini iptal eden 2.7.1974 günkü kararı üzerine 16.7.1974'de serbest.

2) Gülşay Kurmaz.

Aynı davada 16.5.1974 tevkif, aynı ayla 16.7.1974 tahliye

3) Rıza Cenabi Nuhrat

25.4.1972 vicahen tevkif, aynı ayla 16.7.1974'de diğerleri gibi Ankara Askeri Cezaevinden tahliye.

4) Ferit İlsever

22.5.1972'de Kartal Cezaevinde tevkifli.

5) Celâl Üster

11.5.1972 tevkif tarihi, aynı ayla 16.7.1974'de Ankara Askeri Cezaevinden tahliye

6) Çiğdem Kömürçüoğlu

24.4.1972'de tevkif aynı ayla, aynı cezaevinden 16.7.1974'de tahliye.

Tam bizim Baro idarecilerinin aradığı şahitler. Bunlar bütün generallerimize de işkenceci, faşist demiyorlar mı?

Baromuzun Yönetim Kurulu şahlanmıştı, Avukat Necdet'i derhal Barodan çıkardı. Faruk Erem'in Barolar Birliği de bu kararı derhal tasdik etti. Fakat bir de Adalet Bakanlığı vardı. Kanunen bu kararları bakanlığın da tasdik gerektirdi fakat bakanlık Baronun bir marifetini tesbit etti.

Avukat Necdet'e kanunen 7 günlük müdafaa müddeti verilmesi gerekirken, insan hakları özgürlük şampiyonu Baromuz bu 7 günü zahir "MIT mensubunun bu kadar hakkı olmaz" diye 3 güne indirmişti. Bu yüzden bakanlık lehvan silme kararını bozdu. Bunun üzerine Apaydın ve toramanları tekrarlardılar marifetlerini, kanuni müddeti verdiler ve yine Avukat Necdet'i Barodan çıkardılar. Faruk Erem'in Barolar Birliği derhal bu kararı da tasdik etti ve karar yine Adalet Bakanlığına gitti. Ve Adalet Bakanlığı İstanbul Barosunun başındaki zihniyetin yeni bir marifetini tesbit etti. O marifet şu idi; Avukat Necdet kendisini müdafaa ederken, aleyhinde şahitlik yapanların dosyalarının Ankara Üç Numaralı Askeri Mahkemesinden celbedilerek nememen kişiler olduğunun anlaşılmasını istemişti. Amma Baro, sıkıyönetime de karşı idi, sıkıyönetim mahkemelerine de... Her halde, "böyle faşist mahkemelere ve dosyalarına" itibar edecek değildi. Nitekim etmedi... Amma bakanlık böylece Avukat Necdet'in müdafaa hakkının tahdit edildiğini anlayarak lehvan silme kararını tekrar bozdu. Bu bozma kararı aleyhine Apaydın ve toramanları Danıştay'a gittiler... Yani Avukat Necdet'in ekmeğini kesmeye, Rızıkna mani olmaya azmetmişlerdi... Diyeceksiniz ki... İşkence? O bir iddia... Amma bu iddia sahiplerinin hedef gösterdiklerinin sorgusuz sualsiz öldürüldükleri bir vakıa... İstanbul Barosu bu vakıa karşısında tımdı mı? Amma Avukat Necdet'in kabahati işkence yapmak değil vatansızlık yapmaktır, devleti korumaktır. Bu cezalandırılmaydı.

Bu adamın kanına ekmeğe doğranmalıydı. "Danıştay'a gittiler". Amma İstanbul Barosunun başındaki zihniyetin hiç bilmediği bir şey vardı ALLAH. Nitekim müddeti bir gün geçirdiler, 91. gün Danıştay'a gittiler. Danıştay bu müracaatı reddetti.

Avukat Necdet bugün yine avukattır. İstanbul Barosunun başına çöreklenen zihniyete rağmen, Apaydın ve toramanlarına rağmen.

Evet 6 bölücü Kürtçünün şikâyeti ise bir şerefli avukatı mesleğinden etmeyi "mani-i rızık olanın rızıkını Allah keser", hükümden korkmadan rızıkını kesmeyi göze alanlardan size şimdi bazılarını tanıyayım. Bir tanesi Avukat Turgut Kazan. Bu zatın sabıka kaydını vermişim 15 yıl ağır hapse mahkûm. Suçu komünizm, 1974 affı ile 13.7.1974'de Niğde Cezaevinden tahliye edildi.

İkinci imza Medet Serhad, milli duyguları zayıflatmak, Kürtçülük cemiyeti kurmaktan Genelkurmay Askeri Mahkemesinin 24.9.1965 tarih ve 965/14 esas 965/125 karar sayılı ilâm ile bir sene 4 ay ağır hapse, 5 ay on gün emniyeti umumiye nezaretinde bulunmaya mahkûm edilmiş ve cezası Askeri Yargıtaya tasdik olunmuştur.

Şimdi Mahir Çayan'ın avukatlarıyla beraber İstanbul Barosunun başına çöreklenmişlerdir. Ve demek istemektedirler ki, bu Baroya bölücü, Kürtçü, komünist olmayanı sokmayacağız. KGB mensubu gibiler, MIT mensubu gibiler. Evet böyle demektedirler. Lisân-i-hâl ile... Bitmedi.. devam edeceğiz.

